ב ס ״ ד

בהיכלו

פרשת **בהעלותך** תשפ״ו

גליון מס׳ 213

מיסודו של
מרן מוהרא״ש זי״ע

בנשיאות מו״ר
הרה״צ ר׳
יצחק שמואל אהרן לעזער
שליט״א

הַפְּנָס

בַּעֲבוֹדַת ה׳ בִּמְיָחָד צָרִיךְ יְשׁוּב הַדַּעַת אֱמוּתִי, כִּוּוּן נָכוֹן בַּחַיִּים, הַרְבֵּה אֲנָשִׁים רוֹצִים לִהְיוֹת קְרוֹבִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אַךְ לֹא יוֹדְעִים מִסֵּדֶר נָכוֹן.

תּוֹרָה נִפְלָאָה גִּלָּה רַבֵּנוּ זַ״ל בְּפָרָשָׁתֵנוּ, תּוֹרָה שֶׁעָלֶיהָ הִתְבַּטֵּא מוֹהֲרָא״שׁ שֶׁהִיא כְּ״לֶחֶם וְחֻמְאָה״ - דָּבָר בְּסִיסִי מַמָּשׁ לְכָל מִי שֶׁרוֹצֶה לְהַרְגִּישׁ טַעַם וְאוֹר בְּחַיָּיו, ״כְּשֶׁאַךְ זָכִיתִי לְהִתְקָרֵב לְרַבֵּנוּ זַ״ל בֶּהֱיוֹתִי בָּחוּר צָעִיר, לָקַחְתִּי אֶת עַצְמִי לִחְיוֹת עִם תּוֹרָה זוֹ, זֶה עָשָׂה אוֹתִי לִיהוּדִי״.

בְּתוֹרָה זוֹ מְגַלֶּה לָנוּ רַבֵּנוּ זַ״ל אֶת יְסוֹדוֹת הַחַיִּים, מִי שֶׁמַּכְנִיס אֶת עַצְמוֹ בָּזֶה יִזְכֶּה לִדְבָרִים נִפְלָאִים עַיִן לֹא רָאֲתָה.

מִי לֹא מְחַפֵּשׂ פְּנָם כָּזֶה שֶׁיְּיַחֵד לְכָל הַמְּקוֹמוֹת הַחֲשׁוּכִים שֶׁלּוֹ?

אֶל מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה

בְּתוֹרָה כ״א בִּלְקוּטֵי מוֹהֲר״ן מְגַלֶּה רַבֵּנוּ זַ״ל שֶׁיֵּשׁ בְּכָל אָדָם אֶת שִׁבְעַת קְנֵי הַמְּנוֹרָה בְּרֹאשׁוֹ, וְיֵשׁ דֶּרֶךְ לְהֵיטִיבָהּ וּלְהַדְלִיקָהּ בְּכָל יוֹם, מְנוֹרָה רוּחָנִית כָּזוֹ שֶׁכָּל הַחַיִּים שֶׁלּוֹ תְּלוּיִים בָּהּ! מִי לֹא מְחַפֵּשׂ אוֹר בְּחַיָּיו? פְּנָם כָּזֶה שֶׁיְּיַחֵד לְכָל הַמְּקוֹמוֹת הַחֲשׁוּכִים שֶׁלּוֹ, בָּהֶם הוּא עָדַיִן מְגַשֵּׁשׁ כְּעִוֵּר בָּעֲרָפֶל וּבָאֲפֵלָה.

מְנוֹרָה גַּשְׁמִית לֹא לוֹקֵחַ יוֹתֵר מִשְּׁנַיָּה לָקַחַת גַּפְרוּר וּלְהַדְלִיק 'וַיְהִי אוֹר', אַךְ כָּאן צָרִיךְ סַבְלָנוּת עֲבוֹדָה וְהַשְׁקָעָה, וְסוֹף כָּל סוֹף נִזְכֶּה לְכָזֶה אוֹר נִפְלָא וְנֶעֱרָב, כִּלְשׁוֹן רַבֵּנוּ זַ״ל שָׁם: שֶׁ״אֲפִלּוּ בִּמְקוֹם שֶׁהָיָה אֹפֶל וְחֹשֶׁךְ מְאִיר לוֹ הַשֶּׂכֶל״, בַּחֹשֶׁךְ הֲכִי גָּדוֹל הוּא זוֹכֶה לְמֹחַ מֵאִיר כָּל כָּךְ שֶׁמְּיַשֵּׁר לוֹ אֶת הַחַיִּים, וְלֹא רַק שֶׁיָּאִיר לוֹ, יִהְיֶה לוֹ גַּם מַסְפִּיק בְּשָׂבִיל לְהָאִיר אֲחֵרִים, לְאִשָּׁה וְלִילָדִים וְכָל סוֹבְבָיו.

שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ הֵם שִׁבְעָה הַחוּשִׁים שֶׁיֵּשׁ בָּרֹאשׁ, שְׁתֵּי עֵינַיִם, שְׁתֵּי אָזְנַיִם, שְׁנֵי נִקְבֵי הָאַף וְהַפֶּה, אִם נִזְכֶּה לְקַדֵּשׁ אוֹתָם, תַּעֲלֶה שַׁלְהֶבֶת הַלֵּב שֶׁלָּנוּ מֵאֵלֶיהָ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהַמֹּחַ שֶׁלָּנוּ יָאִיר בְּאוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ.

הָעֲבוֹדָה שֶׁל הָאָדָם זֶה פָּשׁוּט לְהִתְפַּלֵּל עַל זֶה, עַל כָּל פְּרָט וּפְרָט, לְהִתְפַּלֵּל עַל הָעֵינַיִם, עַל הָאָזְנַיִם, עַל הַחֹטֶם וְעַל הַפֶּה, לְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם שֶׁיִּזְכֶּה לִשְׁמֹר אֶת עֵינָיו - לֹא לְהַבִּיט רְאִיּוֹת אֲסוּרוֹת, וּלְהֶפֶךְ - כֵּן לְהַרְבּוֹת לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הָעֵינַיִם לִלְמֹד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְכֵן עַל הָאָזְנַיִם שֶׁיִּשְׁמְעוּ רַק דִּבּוּרִים טוֹבִים וּמְחַזְּקִים וְלֹא נִשְׁמַע דִּבּוּרִים אֲסוּרִים, שֶׁיִּתְגַּבֵּר עַל מִדַּת הַכַּעַס שֶׁזֶּה הַחֹטֶם, וְעַל הַפֶּה שֶׁיְּדַבֵּר תָּמִיד דִּבּוּרִים טוֹבִים, שֶׁיִּשּׁוֹחֵחַ עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל פְּרָט, שֶׁיִּהְיֶה מָלֵא בְּדִבּוּרֵי תּוֹרָה, וְשֶׁיִּמָּנַע מִדִּבּוּרִים אֲסוּרִים.

כְּשֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל עַל כָּל הַפְּרָטִים הָאֵלּוּ - הוּא ׳מֵטִיב׳ אֶת הַנֵּרוֹת, וְאָז זוֹכֶה הוּא שֶׁתִּהְיֶה הַשַּׁלְהֶבֶת עוֹלָה מֵאֵלֶיהָ, וְשֶׁמַּעֲצָמוֹ יִתְלַהֵב לִבּוֹ לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם.

אֶל מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה

״אֶל מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יָאִירוּ שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת" מְבָאֵר רַשִׁ״י - שֶׁכָּל הַנֵּרוֹת מִשְּׁנֵי צִדֵּי הַמְּנוֹרָה צְרִיכִים לִפְנוֹת לַגֵּר הָאֶמְצָעִי. אוּלָם מַהוּ לְשׁוֹן הַפָּסוּק יָאִירוּ "שִׁבְעַת" הַנֵּרוֹת? אִם הַכַּוָּנָה כְּדִבְרֵי רַשִׁ״י שֶׁמְּדֻבָּר עַל שִׁלְשֶׁת הַנֵּרוֹת מֵהַצַּד הַיְמָנִי וּשְׁלִשֶׁת הַנֵּרוֹת מֵהַצַּד הַשְּׂמָאלִי, אָמוּר לִכְאוֹרָה לִהְיוֹת כָּתוּב "שִׁשֶּׁת" הַנֵּרוֹת?

לְפִי דִּבְרֵי רַבֵּנוּ זַ״ל מִבֹּאָר הָעִנְיָן הֵיטֵב, הַכַּוָּנָה הָאֶמְצָעִי - הוּא הַפֶּה, (וְרָמָז: ׳פְּנֵי הַמְּנוֹרָה׳ - רָאשֵׁי תֵּבוֹת פֶּ״ה) לוֹמַר, שֶׁכָּל שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת, כּוֹלֵל הַפֶּה עַצְמוֹ, מְקַבְּלִים אֶת תִּקּוּנָם וּמִטִּיבִים אוֹתָם עַל יְדֵי הַפֶּה, שֶׁמְּדַבֵּר וּמְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֶת הַתִּקּוּן.

(השיעור השבועי יום ד׳ בהעלותך תשפ״א)

נַחֲלַת

צָרִיךְ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּכֵלִים

ר׳ לֵוִי יִצְחָק אָמַר: כָּל בַּעַל מְלָאכָה יֵשׁ לוֹ כְּלֵי אֻמָּנוּתוֹ, וְכֵן לָנוּ יֵשׁ כְּלֵי אֻמָּנוּת וְהֵם עֲצוֹת רַבֵּנוּ זַ״ל, אִם נִשְׁתַּמֵּשׁ עִמָּהֶם עַל יְדֵי זֶה נַצְלִיחַ, אֲבָל אִם יִשָּׁאֲרוּ הָעֲצוֹת רַק בָּאֲרוֹן הַסְּפָרִים לֹא נַצְלִיחַ כְּלָל.

ר׳ לֵוִי יִצְחָק אָמַר: אָסוּר לִהְיוֹת עַקְשָׁן עַל שׁוּם דָּבָר שֶׁבָּעוֹלָם כִּי אִם עַל תְּפִלָּה וְהִתְבּוֹדְדוּת, שֶׁבָּזֶה הַהֶכְרֵחַ לִהְיוֹת עַקְשָׁן גָּדוֹל וְהָעַקְשָׁנוּת צָרִיךְ לִהְיוֹת עַל עֶצֶם הַתְּפִלָּה וְהַהִתְבּוֹדְדוּת, אֲבָל לֹא עַל הַדָּבָר שֶׁרוֹצֶה לִפְעֹל, רַק בְּזֶה יִהְיֶה סַבְלָן גָּדוֹל אַף שֶׁמִּתְפַּלֵּל וּמְבַקֵּשׁ כְּבָר כָּל כָּךְ הַרְבֵּה זְמַן עַל דָּבָר אֶחָד - אַל יִפֹּל בְּדַעְתּוֹ וְיבַקֵּשׁ עוֹד וָעוֹד, עַד יַשְׁקִיף ה׳ מִשָּׁמַיִם וְיַעֲזֹר לוֹ.

(לִקּוּטֵי שִׂיחוֹת וְסִפּוּרִים כִּתְב יַד תקכט -תקל)

דִּבּוּר אֶמֶת

הַשִּׂיחָה שֶׁאָדָם מְשִׂיחַ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ הַשִּׂיחָה הַזֹּאת נַעֲשֵׂית אַחַר כָּךְ גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה לְבָנָיו. (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת הִתְבּוֹדְדוּת חֵלֶק ב׳ סִימָן א׳)

מכתב לשבת

ממכתבי מו"ר
הרה"צ שליט"א
מהשנים הקודמות

לְהַמְשִׁיךְ אוֹר

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ, יוֹם ו' עֶרֶב שַׁבָּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּהַעֲלֹתְךָ י"ז סִיוָן הַתשפ"א

הַחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם וְכָל טוּב סֶלָה יַגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הַגָּרִים בְּיִבְנְאֶל עִיר בְּרֶסְלֶב, עִיר הַשִּׂמְחָה, וְדֵי בְּכָל אֲתַר וַאֲתַר, הוי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרֶה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַשַּׁבָּת קוֹרְאִין פָּרָשַׁת **בְּהַעֲלֹתְךָ**, וְהוּא קְרִיאָה קְדוֹשָׁה לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל **לְהַעֲלוֹת** אֶת עַצְמָם מַעְלָה מַעְלָה, וּלְהָאִיר עַל נִשְׁמָתָם אוֹר הַמְּנוֹרָה הַטְּהוֹרָה, שֶׁהִיא אוֹר הַשְּׁכִינָה הַקְּדוֹשָׁה, וְלִזְכֹּר תָּמִיד שֶׁאוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ מֵאִיר תָּמִיד בְּאוֹר נֶעֱרָב וְנוֹרָא מְאֹד, אֲפִלּוּ בְּתֹקֶף הָאֲרָצִיּוּת וְהַגַּשְׁמִיּוּת, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב (יְחֶזְקֵאל מג, ב) "וְהָאָרֶץ הֵאִירָה מִכְּבוֹדוֹ", רַק רֹב בְּנֵי אָדָם נִדְמֶה לָהֶם שֶׁהֵם נְתוּנִים בְּתֹקֶף הַחֹשֶׁךְ וַאֲפֵלָה, וְרַק לִפְעָמִים מִתְנוֹצֵץ לָהֶם אֵיזֶה נִיצוֹץ שֶׁל אוֹר, וְעַל יְדֵי זֶה מְקַבְּלִים כּוֹחַ לְהַמְשִׁיךְ יְמֵי חַיֵּיהֶם, אֲבָל בֶּאֱמֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ מֵאִיר תָּמִיד בְּגִלּוּי גָּדוֹל מְאֹד, וּצְרִיכִין רַק לְהָסִיר אֶת הַיָּד הַקְּטַנָּה וְהַמַּטְבֵּעַ הַקְּטַנָּה הַמְּסַנְוְרִים עֵינֵי הָאָדָם מִלִּרְאוֹת אֶת הָאוֹר (לִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק א' סִימָן קל"ג), וְאָז יֵאוֹרוּ עֵינֵי הַבְּרִיּוֹת בְּנַעַם עֲרֵבוּת וּמְתִיקוּת הַשְּׁכִינָה הַקְּדוֹשָׁה, וְלֹא יִשְׁלְטוּ אֲצָלָם חֹשֶׁךְ וַאֲפֵלָה כְּלָל.

וְעַל כֵּן בְּשַׁבָּת שֶׁקּוֹרְאִין פָּרָשַׁת **בְּהַעֲלֹתְךָ**, הַזְּמַן מְסֻגָּל בְּיוֹתֵר לְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ אֶת הָאוֹר הַגָּדוֹל הַזֶּה, וְהָעִקָּר עַל יְדֵי רִבּוּי דִּבּוּרֵי תְּפִלָּה וְהִתְבּוֹדְדוּת אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁהֵם נִקְרָאִים פְּנֵי ה' מְנוֹרָה, רָאשֵׁי תֵּבוֹת פֶּ"ה, שֶׁהוּא הַקְּנָה הָאֶמְצָעִי שֶׁל הַמְּנוֹרָה שֶׁכָּל הַגְּרוֹת פּוֹנִים אֵלָיו, כִּי הַכֹּל תָּלוּי כְּפִי קְדֻשַּׁת פִּיו שֶׁל הָאָדָם וְרִבּוּי תְּפִלּוֹתָיו, שֶׁעַל יָדָם יְכוֹלִים לְהַגִּיעַ לְכָל הַטּוֹבוֹת שֶׁבְּכָל הָעוֹלָמוֹת (לִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק ב' קי"א), וְעַל כֵּן **בְּהַעֲלֹתְךָ**, בְּגִימַטְרִיָּא **אֱמוּנָ"ה כה"ת, אֱמוּנָה** זֶהוּ עִקַּר קְדֻשַּׁת פִּיו שֶׁל אָדָם, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים פ"ט) אוֹדֶיךָ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי, **וכה"ת** הוּא שֵׁם קָדוֹשׁ הַיּוֹצֵא מֵרָאשֵׁי תֵּבוֹת כָּל הַ'נְּשָׁמָה תִּ'הַלֵּל, שֶׁהִיא רִבּוּי הַלֵּל וְהוֹדָאָה שֶׁצְּרִיכִין לָתֵת בְּכָל עֵת אֶל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.

וְעַל כֵּן בּוֹא נָבוֹא מִשַּׁבָּת זֹאת לְחַדֵּשׁ יָמֵינוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ בְּהַמְשָׁכַת אוֹר הַשְּׁכִינָה הַקְּדוֹשָׁה עָלֵינוּ, וּנְעוֹרֵר אֶת עַצְמֵנוּ מִן הַשֵּׁנָה הָעֲמֻקָּה הַמִּתְגַּבֶּרֶת עָלֵינוּ, וּנְקַיֵּם (אֶת הַנֶּאֱמָר בְּתִפְלַּת נִשְׁמַת) מֵקִיץ נִרְדָּמִים וּמֵשִׂיחַ אִלְּמִים, שֶׁנָּקִיץ מִן הַתַּרְדֵּמָה שֶׁלָּנוּ, וְנַתְחִיל לְהָשִׂיחַ אִמְרֵי פִּנּוּ עִם הַרַּבֶּה דִּבּוּרֵי תְּפִלָּה וְהַלֵּל וְהוֹדָאָה אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁזֶּה מְרֻמָּז בִּדְבָרֵי רַשִׁ"י הַקָּדוֹשׁ בְּפָרָשַׁת הַשָּׁבוּעַ (בְּמִדְבַּר ח ג): **וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן**, מְלַמֵּד שְׁבָחוֹ שֶׁל אַהֲרֹן **שֶׁלֹּא שִׁנָּה**, הֵינוּ שֶׁלֹּא הָיָה מְשֻׁגָּע אֲצִלּוֹ שֶׁל **שִׁנָּה** וְתַרְדֵּמָה, רַק הִתְגַּבֵּר מְאֹד בְּהַדְלָקַת אוֹר הַמְּנוֹרָה, וּבְכִוּוּן הַגְּרוֹת מוּל פְּנֵי הַ'מְנוֹרָה שֶׁהוּא הַפֶּה, וְעַל יְדֵי זֶה הֵאִיר אוֹר הַשְּׁכִינָה בְּתוֹךְ כָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

יַעְזֹר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁנִּזְכֶּה בְּקָרוֹב לִרְאוֹת בְּהִתְגַּלּוּת אוֹר הַשְּׁכִינָה הַקְּדוֹשָׁה לְכָל בָּאֵי עוֹלָם וְיִהְיֶה תִּקּוּן הָעוֹלָם בִּשְׁלֵמוּת.

הַמְאַחֵל לָכֶם שַׁבַּת שָׁלוֹם וּמְבֹרָךְ.

יפתח שמואל טריין ליצ"ד

שו"ת בן ברסלב

מאת מוהרא"ש זי"ע

אֵיךְ אֶפְשָׁר לְנַצֵּל כָּל יוֹם לְמֵרוֹת הַבִּלְבּוּלִים?

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וּרְפוּאָה שְׁלֵמָה לְצַדִּיק. אָנוּ מְאוֹד מִתְחַזְּקִים מִדִּבְרֵיכֶם בַּשּׂו"ת, בְּקִנְטְרֵסִים וּבַפְּרוּשׁ הַנִּפְלָא עַל הַסִּפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת. רָצִיתִי לִשְׁאֹל לְגַבֵּי נְצוּל הַזְּמַן שֶׁלִּי: יֵשׁ לִי הַרְבֵּה תְּכְנוּנִים וּרְצוֹנוֹת בְּקִרְבִּי, אַךְ לְמַעֲשֶׂה אֲנִי עוֹשֶׂה מְעַט, כְּלוֹמַר אֲנִי מַרְגִּישׁ שֶׁעָבַר הַיּוֹם וּבְפֹעַל נִצַּלְתִּי אוֹתוֹ מְעַט מְאוֹד. אֶשְׁמַח לְקַבֵּל עֵצָה אֵיךְ זוֹכִים לְהִתְעַקֵּשׁ וּלְנַצֵּל כָּל יוֹם לְהִתְבּוֹדְדוּת, שֶׁמְּאוֹד קָשֶׁה לִי לְהַתְמִיד בָּהּ, וּלְנַצּוֹל מַקְסִימְלִי שֶׁל הַזְּמַן לְמֵרוֹת כָּל בִּלְבּוּלֵי הָעוֹלָם הַזֶּה. תִּזְכּוּ לְמִצְווֹת וְיִישַׁר כֹּחַ, יְפוּצוּ מַעְיְנוֹתֵיךְ חוּצָה.

תשובה

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' לְסֵדֶר נָשֹׂא, ג' סִיוָן התשע"ג

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נ"י

לְנָכוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַדָּבָר הָרִאשׁוֹן שֶׁאַתָּה צָרִיךְ לַעֲבֹד עָלָיו, זוֹ מִדַּת הַשִּׂמְחָה, וְאַתָּה צָרִיךְ לִמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְשִׂמְחָה אֶלָּא עַל יְדֵי מְסִירוּת נֶפֶשׁ מַמָּשׁ כְּפִי פְּגָעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן, וְרַבֵּנוּ זַ"ל אָמַר (לִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוֹלָה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וּלְהִתְגַּבֵּר לְהָרְחִיק הָעַצְבוּת וְהַמָּרָה שִׁחוֹרָה בְּכָל כּוֹחוֹ, כִּי כָּל הַחוֹלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כֻּלָּם בָּאִים רַק מֵחֲמַת קִלְקוּל הַשִּׂמְחָה. וְלָכֵן צְרִיכִים לִמְסֹר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשָׁבִיל לִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וַחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שֶׁאֵין הַשִּׂמְחָה מַמְתֶּנֶת לָאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשָּׁמֵחַ הַיּוֹם שָׂמֵחַ לְמָחָר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמֵּצֵר הַיּוֹם מֵצֵר לְמָחָר לְפִי שֶׁאֵין הַשִּׂמְחָה מַמְתֶּנֶת לָאָדָם.

וְלָכֵן יַעְזֹר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד תִּהְיֶה הַשִּׂמְחָה מְצוּיָה אֶצְלְךָ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שִׂמְחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וְיָכוֹלִים אַחַר כָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתִמִּימוּת וּבִפְשִׁיטוּת גְּמוּרָה, כִּי מָה שֶּׁאֵין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שֶׁנּוֹפְלִים עַל לִבּוֹ עַצְבוּת וּמְרִירוּת וְדִכָּאוֹן, אֲבָל תֶּכֶף וּמִיָּד שֶׁמַּכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, אָזַי נִפְתָּח לִבּוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.

הָרַגַע שֶׁתִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, אָז כְּבָר תֵּדַע אֵיךְ לְהַנְהִיג אֶת הַמּוֹחַ שֶׁלְּךָ, כִּי כָּךְ אָמַר רַבֵּנוּ זַ"ל (לִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק ב' סִימָן י') מָה שֶּׁבְּנֵי אָדָם רְחוֹקִים מֵהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, זֶה מֵחֲמַת חֶסְרוֹן יְשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יְשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסֵר מֵהַשִּׂמְחָה, וְלָכֵן תִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה וְאָז תִּזְכֶּה לְגַדְלוּת הַמּוֹחִין וּכְבָר לֹא יֶחְסַר לְךָ שׁוּם דָּבָר.

בְּעִנְיַן לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן וְכוּ' וְכוּ', דַּע לְךָ שֶׁטּוֹב מְאֹד מְאֹד לְהַתְחִיל עִם דְּבָרִים קְטַנִּים וְכוּ', וְלֹא לְהַעֲמִיס עַל עַצְמוֹ עֲבוֹדוֹת קָשׁוֹת שֶׁלֹּא יוּכַל לְהַחֲזִיק בָּהֶן וְכוּ' וְכוּ'.

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלָּתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדְךָ שֶׁתִּהְיֶה לְךָ הַצָּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תַּשְׂכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַצְּמָצוּם

וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן - לָהַגִּיד שִׁבְחוֹ שֶׁל אַהֲרֹן שֶׁלֹּא שִׁנָּה
(רַשִׁ"י בַּמִּדְבָּר ח, ג)

דָּוְקָא עַל יְדֵי הָעִכּוּב

מִדַּת הַצִּמְצוּם מְאֹד נְחוּצָה בָּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בִּלְעָדֶיהָ אִי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, כִּי בְּכָל עֵת יָכוֹל לַחֲשֹׁב כְּאִלּוּ כָּל מַה שֶּׁסְּבִיבוֹ הוּא הַפְרָעָה לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְיַחֲשֹׁב אֵיךְ לִבְרֹחַ וּלְהַפְקִיר בֵּיתוֹ וִילָדָיו, **אֲבָל אִם הָאָדָם זוֹכֶה לְמִדַּת הַצִּמְצוּם הַקָּדוֹשׁ, הוּא תָּמִיד מִבֵּין מֵרָחוֹק לָמָּה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְסַבֵּב עִמּוֹ דַּוְקָא סִבּוּבִים וְצִמְצוּמִים כָּאֵלּוּ, וְאַדְרַבָּה, עַל יְדֵיהֶם הוּא זוֹכֶה יוֹתֵר לְהִתְקָרֵב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ** (עַיֵּן לִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק א' סִימָן כד שֶׁעַל יְדֵי כֹּחַ הַמּוֹנֵעַ וְהַמַּעֲכֵּב זוֹכֶה לְסַדֵּר הַמּוֹחִין וּלְשָׂכֶל גָּדוֹל בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ).

בְּיוֹתֵר אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ

בְּיוֹתֵר אֵצֶל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁזּוֹכִים לִרְצוֹנוֹת וְכִסּוּפִים חֲזָקִים לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, תָּמִיד עֲסוּקִים בְּתוֹרָה וּבִתְפִלָּה וּלְזַכּוֹת אֶת הָרַבִּים וְכוּ', **צְרִיכִים מְאֹד לָדַעַת מָתַי מַכְרִחִים לְהַפְסִיק וְלֹא לְהִתְעַקֵּשׁ עַל אֵיזֶה עִנְיָן,** כִּי הַצִּמְצוּם וְהַהַגְבָּלָה מְכָרְחִים מְאֹד בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם.

רַק עַל יְדֵי תְּפִלָּה

דָּבָר זֶה הוּא לְמוּד דַּק מְאֹד, וְצָרִיךְ הַרְבֵּה הִתְבּוֹדְדוּת אֲמִתִּית וִישׁוּב הַדַּעַת גָּדוֹל כְּדֵי לִקְנוֹת אוֹתוֹ בִּשְׁלֵמוּת, וְאַשְׁרֵי הָאָדָם שֶׁמִּתְפַּלֵּל עַל זֶה תָּמִיד לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁיּוֹרֵהוּ דֶּרֶךְ הָאֱמֶת, שֶׁיִּזְכֶּה לָדַעַת מָתַי לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּמִדַּת הַצִּמְצוּם וְהַהַגְבָּלָה.

(שִׂיחוֹת מוֹהֲרַ"ש "צִמְצוּם" חֵלֶק ג)

אֵיךְ אַתָּה גָּר פֹּה?!

פַּעַם הִגִּיעַ אֶל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ אֶחָד מִתַּלְמִידָיו, וּבִקֵּשׁ שֶׁיְּלַמֵּד אוֹתוֹ אֵיךְ לִשְׁמֹר עַל הָעֵינַיִם, הוֹרָה לוֹ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב: "לֵךְ לְכָפָר פְּלוֹנִי וּפְלוֹנִי, תִּתְאַכְסֵן שָׁם קְצָת זְמַן, שָׁם תִּלְמַד מַהִי שְׁמִירַת הָעֵינַיִם".

וְכָךְ קִיֵּם הַתַּלְמִיד בְּלִי לִשְׁאֹל שְׁאֵלוֹת, נָסַע לְאוֹתוֹ מָקוֹם וּבִקֵּר מֵהָאִישׁ הַהוּא לְהִתְאַכְסֵן אֶצְלוֹ, הַלָּה נִתְרַצָּה וְהִכְנִיסוֹ בְּכָבוֹד גָּדוֹל.

אַךְ כְּכָל שֶׁנִּפְגָּה הַתַּלְמִיד לְהִתְחַקּוֹת אַחַר מַעֲשֵׂי הַמְּאֻרָח - לֹא רָאָה שׁוּם דָּבָר מְיֻחָד, אַךְ בִּלְבּוֹ חָשַׁב "אִם הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ שָׁלַח אוֹתִי לְכָאן, וְאָמַר שֶׁמִּמֶּנּוּ אֶלְמַד שְׁמִירַת עֵינַיִם, מִן הַסְּתָם מִדָּבָר פֹּה בְּצַדִּיק גָּנוּז, בַּעַל "עֲבוֹדוֹת", [וְהָאֱמֶת הִיא שֶׁאֵצֶל צַדִּיקִים לֹא יְכוֹלִים לִרְאוֹת מַשֶּׁהוּ מִבַּחוּץ, כִּי פְּנִימִיּוּת קְדֻשָּׁתָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים אֵינָהּ נִרְאִית לַחוּץ (לִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן ח"ב סִימָן קטז), אֲבָל כַּנִּרְאֶה אֵצֶל אוֹתוֹ אָדָם הוּא רָאָה דְּבָרִים מְאֹד פְּשׁוּטִים, וְלֹא הֵבִין מַדּוּעַ רַבּוֹ הַקָּדוֹשׁ שָׁלְחוּ אֵלָיו...] הוּא הִמְתִּין בְּסַבְלָנוּת עוֹד כַּמָּה יָמִים, אַךְ גַּם הֵם חָלְפוּ וַעֲדַיִן לֹא הֵבִין מַדּוּעַ הִגִּיעַ הֵנָּה... וּכְבָר רָצָה לָאֶרֹז אֶת חֲבִילוֹתָיו וְלַחֲזֹר.

בְּצָהֳרֵי הַיּוֹם, בְּעוֹדוֹ נָח עַל מִטָּתוֹ, הוּא שָׂם לֵב שֶׁבְּצַד הַחֶדֶר, בְּחֶלְקוֹ הָעֶלְיוֹן שֶׁל הַקִּיר, יֵשׁ מַשֶּׁהוּ שֶׁנִּרְאָה כְּמוֹ חַלּוֹן סָתוּם. וּמְאֹד סִקְרֵן אוֹתוֹ מַה עִנְיַן הַחַלּוֹן הַזֶּה הַנִּמְצָא שָׁם.

מִמַּחֲשָׁבָה לְמַעֲשֶׂה הוּא לָקַח אֶיזֶה כִּסֵּא אוֹ אַרְגָּז, וְטִפֵּס עַל אָרוֹן, וּפָתַח אֶת הַחַלּוֹן שֶׁהָיָה שָׁם, וּמֵאֲחוֹרָיו תְּרִיס, וְאַחַר כָּךְ אֶת הַפֶּתַח שֶׁסָּתַם אֶת הַחַלּוֹן, וְלִפְנֵי עֵינָיו הִתְגַּלָּה הֶחָצֵר שֶׁל הַשָּׁכֵן הַגּוֹי, וּבוֹ נַעֲשִׂים דְּבָרִים בְּלִתִּי רְצוּיִים, רַחֲמָנָא לִצְלָן. תֵּכֶף הִתְחָרַט מַדּוּעַ הִסְתַּכֵּל, יַעַן כִּי הָיָה עוֹבֵד ה', וְסָגַר הַכֹּל וְיָרַד מִשָּׁם.

מִיָּד הֶחֱלִיט אוֹתוֹ תַּלְמִיד שֶׁבְּוַדַּאי הִגִּיעַ זְמַנּוֹ לְחַזֵּר, וּבִפְרָט שֶׁיֵּשׁ לוֹ נְסִיּוֹנוֹת בַּמָּקוֹם הַזֶּה... אָרַז אֶת חֲפָצָיו, הִגִּיעַ לְבַעַל הַבַּיִת, נָתַן לוֹ תּוֹדָה, וְלִפְנֵי שֶׁהָלַךְ אָמַר: "שְׁאֵלָה אַחַת יֵשׁ לִי עֲלֵיכֶם", וְהֵחֵל לְסַפֵּר שֶׁהוּא עָלָה לַחַלּוֹן וְרָאָה מַה שָּׁרָאָה - הוּא לֹא הִתְבַּיֵּשׁ, וְסִפֵּר לוֹ מַה יֵּשׁ שָׁם, וְכַמּוּבָן שֶׁהִתְחָרַט עַל שֶׁרָאָה, וְתָמַהּ בְּפָנָיו: "אֵיךְ אַתָּה גָּר פֹּה? אֵיךְ יֵשׁ לְךָ בַּיִת לְיַד כָּאלּוּ שְׁכֵנִים?!"

עָנָה לוֹ בַּעַל הַבַּיִת: "אֲנִי גָּר פֹּה כְּבָר עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה, וְאַף פַּעַם לֹא עָלָה עַל דַּעְתִּי לַעֲלוֹת אֶל הַחַלּוֹן וּלְפָתְחוֹ! כְּשֶׁבָּנִיתִי אֶת הַבַּיִת יָדַעְתִּי שֶׁיֵּשׁ לִי שְׁכֵנִים לֹא טוֹבִים, וּכְבָר אָז סָתַמְתִּי אֶת הַחַלּוֹן בְּכָל מִינֵי סְתִימוֹת, וְלֹא הָיָה מְעַנְיֵן אוֹתִי כְּלָל וּכְלָל מַה יֵּשׁ שָׁם, וְאַתָּה הָיִיתָ פֹּה כַּמָּה יָמִים וּכְבָר תָּפַסְתָּ וְרָאִיתָ מַה יֵּשׁ שָׁם?!"...

"הֶבַנְתִּי"... הָרְהֵר הַתַּלְמִיד, "יֵישַׁר כֹּחַ, תּוֹדָה לְמִצְווֹת" אַחֵל לְבַעַל הַבַּיִת, וְתֵכֶף חָזַר לְעִירוֹ כְּשֶׁמְּבִין הֵיטֵב אֶת רוּחַ קָדְשׁוֹ שֶׁל רַבּוֹ, וְעַתָּה יוֹדֵעַ הֵיטֵב מַהִי שְׁמִירַת הָעֵינַיִם.

לִפְעָמִים הָאָדָם יָכוֹל לְהַטְעוֹת אֶת עַצְמוֹ כְּאִלּוּ אִם יִסְתַּכֵּל אֵיפֹה שֶׁלֹּא כְּדַאי -יַרְוִיחַ מַשֶּׁהוּ, אוּלַי אֵיזֶה מִבְצָע מַשֶּׁהוּ כְּמַעַט בְּחִנָּם, כְּלָל יָדוּעַ בְּיִדֵּינוּ: חִנָּם זוֹ הַסְּטָרָא אַחְרָא! כְּשֶׁיִּרְצוּ לִמְכֹּר לְךָ אֶת ה"בַּיִת הַלָּבָן" - יָבוֹאוּ עַד אֵלֶיךָ! לֹא תִּמְצָא אֶת זֶה בְּתוֹךְ הַמְּקוֹמוֹת הַלָּלוּ...

אֵיךְ אֵלּוּ הָאַחֲרָאִים עַל הַמַּכְשִׁירִים הַטְּמֵאִים הֵם כָּאֵלּוּ מִילְיֹארְדָרִים עַד שֶׁבָּנוּ כָּזֹאת אִימְפֶּרְיָה שֶׁל הַטֶּכְנוֹלוֹגְיָה? כִּי זֶה קַל מְאֹד לְמַשֵּׁךְ אֶת הָאָדָם... כֵּן זֶה מוֹשֵׁךְ לְהִסְתַּכֵּל בָּזֶה, אֲבָל זֶה מַשְׁגִּיעַ אֶת הָאָדָם מַמָּשׁ! מוֹהֲרָא"שׁ הָיָה תָּמִיד אוֹמֵר, שֶׁעַל זֶה נֶאֱמַר (דְּבָרִים כח, לד) "וְהָיִיתָ מְשֻׁגָּע מִמַּרְאֵה עֵינֶיךָ"... אַתָּה רוֹצֶה לְהַרְגִּישׁ אֵיזֶה טַעַם טוֹב בְּחַיֶּיךָ, אַל תָּבִיא אֶת הַמַּכְשִׁירִים הָאֵלּוּ אֵלֶיךָ!

הֲרֵי מַסְפִּיק הַנִּסְיוֹנוֹת שֶׁיֵּשׁ בְּקִרְבּוֹ וּבְמַחְשַׁבְתּוֹ שֶׁצָּרִיךְ לְהִתְמוֹדֵד עִמָּם, וְכִי הוּא צָרִיךְ לְהָבִיא גַּם כֵּן מִבַּחוּץ אֵיזֶה כְּלִי וּמַכְשִׁיר טָמֵא?! זֶה דָּבָר שֶׁהוֹרֵס אֶת הַכֹּל! מְסַנְוֵר אֶת הָעֵינַיִם, וּמְכַבֶּה אֶת כָּל הָאוֹרוֹת! הַנֶּפֶשׁ אָדָם רוֹצֶה אֲפִלּוּ מְעַט אֵיזוֹ הִתְנוֹצְצוּת שֶׁל אוֹר, אֲבָל אִם נָתַן אֶת עֵינָיו לִרְאוֹת דְּבָרִים טְמֵאִים, ה' יִשְׁמֹר, אָז מַה הוּא רוֹצֶה?!...

בְּוַדַּאי זֶהוּ נְסָיוֹן קָשֶׁה בַּדּוֹר הַזֶּה, שֶׁהַטֶּכְנוֹלוֹגְיָה מִתְפַּתַּחַת וְכוּ', וּצְרִיכִים לְהִזָּהֵר מִזֶּה, כִּי זֶהוּ נְסָיוֹן, שֶׁמִּצַּד אֶחָד אִם אָדָם רוֹצֶה לִרְאוֹת אֱלֹקוּת, הוּא יָכוֹל לִרְאוֹת אֱלֹקוּת מִכָּל דָּבָר, אֲבָל צְרִיכִים לָדַעַת מִפֶּה לְהִשָּׁמֵר, זוֹ הָרַחְמָנוּת הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר, שֶׁהִנֵּה בָּא מִישֶׁהוּ וּמַרְאֶה לְךָ "רָאִיתִי כָּךְ וְכָךְ" וְכוּ', וְהוּא סוֹחֵב אוֹתְךָ לִשְׁאֹל תַּחְתִּית.

אָדָם שֶׁזּוֹכֶה לִהְיוֹת שָׁמוּר יֵשׁ לוֹ חַיִּים טוֹבִים, זוֹ הַבְּרָכָה הֲכִי גְּדוֹלָה, שְׁמִירַת הָעֵינַיִם זֶה הַדָּבָר הָרִאשׁוֹן! שֶׁאָדָם יִזְכֶּה לַעֲצֹם עֵינָיו מֵרָאוֹת בְּרָע, אַל תַּחְמִיצוּ! וּכְמוֹ אוֹתוֹ תַּלְמִיד שֶׁחִפֵּשׂ וְהִסְתַּכֵּל, מַה אַתָּה מְצַפֶּה לִרְאוֹת שָׁם? לְפַתֵּחַ אֶת הַוִּילוֹן וּפִתְאוֹם יִהְיֶה "גִּלּוּי שְׁכִינָה"?!... יִהְיֶה שָׁם "גִּלּוּי אֱלֹקוּת"?!... הַגִּלּוּי הַזֶּה יַגִּיעַ עַד אֵלֶיךָ, אַל תִּדְאַג...

אִם אַתָּה רוֹצֶה חַיִּים טוֹבִים, בְּכָל הִזְדַּמְּנוּת שֶׁרַק יֵשׁ לְךָ תְּבַקֵּשׁ עַל זֶה הַרְבֵּה: "רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זַכֵּנִי לֹא לִרְאוֹת מַה שֶּׁלֹּא צָרִיךְ לִרְאוֹת, שֶׁלֹּא אֶחְפַּשׂ לִרְאוֹת".

(שִׂיחַת יוֹם רְבִיעִי פָּרָשַׁת בְּהַעֲלוֹתְךָ תשפג)

רַבִּי זוּשָׁא גָאט

כִּנּוּי מְעַנְיֵן הָיָה לוֹ לְאוֹתוֹ חָסִיד יֵרֵא אֱלֹקִים: "רַבִּי זוּשָׁא גָאט" - 'רַבִּי זוּשָׁא' שֵׁם ה'. הֲלֹא הוּא ר' זוּשָׁא בַּעַל הַמַּכֹּלֶת בָּעֲיָרָה בְּרֶסְלֶב. כִּנּוּי זֶה לֹא נִתַּן לוֹ לְחִנָּם, יְהוּדִי תָּמִים הָיָה שֶׁשָּׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שָׂגוּר עַל פִּיו. כַּאֲשֶׁר רָאוּ אוֹתוֹ מְשׂוֹחֵחַ, יָדְעוּ כִּי שִׂיחוֹ

וְשִׂיגוֹ הָנָם רַק בְּעִנְיְנֵי שָׁמַיִם. הוּא זָכַר וְהִזְכִּיר כִּי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מֶלֶךְ הָעוֹלָם וְאֵין שׁוּם מְצִיאוּת בִּלְעָדָיו יִתְבָּרַךְ כְּלָל.

בְּעָמְדוֹ בַּמַּכֹּלֶת לְשָׁרֵת לָקוֹחוֹתָיו, שִׂלֵּב אֶת הָאֱמוּנָה בַּעֲשָׂיָתוֹ. פְּלוֹנִי מְבַקֵּשׁ שֶׁמֶן - רַבִּי זוּשָׁא מַצְהִיל פָּנָיו: "גַּשׁ נָא יַקִּירִי, וּבְשֵׁם ה' הוֹרֵד מִן הַמַּדָּף אֶת הַדְּרוּשׁ לְךָ". אַחֵר שׁוֹאֵל עַל מְצָרֶךְ - וְהוּא מֵשִׁיב: "בְּעֶזְרַ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּבָר אֲתֵן לְךָ". וּכְשֶׁבָּא יֶלֶד לִקְנוֹת לֶחֶם, מִתְחַיֵּךְ הוּא כְּנֶגְדּוֹ וְנִפְרָד בִּבְרָכָה: "יְבָרֶכְךָ אוֹתְךָ ה' וְיִשְׁמְרֶךָ, יֶלֶד יָקָר". בֵּין קוֹנֶה לְאַחֵר לֹא יָשַׁב בְּחִבּוּק יָדַיִם, אֶלָּא קָרָא תְּהִלִּים וְהִתְבּוֹדֵד לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּבֵן הַמְדַבֵּר עִם אָבִיו.

שָׁנִים רַבּוֹת הִתְגּוֹרֵר ר' זוּשָׁא בִּבְרֶסְלֶב, וּדְמוּתוֹ הִתְמַזְּגָה עִם הַסְּבִיבָה. עַד שֶׁבְּיוֹם אֶחָד נֶאֱלָץ לַעֲקוֹר לָעִיר טְשֶׁעהֶרִין. יְצִיאָתוֹ הִכְּתָה אֶת הַכֹּל בְּתַדְהֵמָה, שֶׁכֵּן הוּא לֹא יָצָא סְתָם כָּךְ, אֶלָּא יְדִידָיו הִבְרִיחוּהוּ בְּאִישׁוֹן לַיִל.

וּמַעֲשֶׂה שֶׁהָיָה כָּךְ הָיָה: בְּקִרְבַת עִיר בְּרֶסְלֶב הִשְׁתָּרְעָה אֲחוּזָתוֹ שֶׁל הַפָּרִיץ מוֹלְדוֹבְסְקָה, בַּעַל הַמָּקוֹם. לַפָּרִיץ הֶעָשִׁיר הָיָה מְעִיל עוֹר יָקָר עֵרֶךְ. פַּעַם הִזְדַּמֵּן לָאֲחֻזָּה אַחַד הָעֲרֵלִים הָעֲנִיִּים לָרֶגֶל

סיפור לשבת

מְלָאכָה, הִבְחִין בַּמְּעִיל עַל הַקּוֹלָב, עֵינָיו הֵעָרֵל הִתְרַחֲבוּ מֵחֲמַת קִנְאָה, וְלִבּוֹ הַחוֹמֵד הֵחֵל לְהָכוֹת בּוֹ בְּטֵרוּף. "הִנֵּה", אָמַר לְעַצְמוֹ, "עוֹמֵד אַתָּה בִּקְרֻבַת מָקוֹם לְמַלְבּוּשׁ יָקָר וְזֶה: הוֹשֵׁט יָדְךָ וְקָחֵהוּ, אִישׁ לֹא יִרְאֶה בְּמַעֲשֶׂיךָ!", מֵחֲמַת חֶמְדָּה לֹא הִרְפָּה הֵעָרֵל בְּמַחְשָׁבוֹת: מָהִיר כְּבָזָק תָּפַס אֶת הַמְּעִיל, וְהֵחֵל לָנוּס עִמּוֹ בַּדֶּרֶךְ הַחוּצָה. אֲבָל בְּמִנּוּסָתוֹ חָשַׁשׁ: מַה יִּהְיֶה כַּאֲשֶׁר יִדְלְקוּ בְּעִקְבוֹתָיו וְיִמְצְאוּ אֶצְלוֹ אֶת הַגְּנֵבָה?

בְּתוֹךְ כָּךְ הִבְחִין בְּרַבִּי זוּשָׁא, נוֹסֵעַ בְּעֶגְלָתוֹ הַדַּלָּה הָרְתוּמָה לְסוּס זָקֵן. סִמֵּן הַגַּנָּב לַעֲצֹר, וּבִקֵּשׁ לִנְסֹעַ כִּבְרַת דֶּרֶךְ. רַבִּי זוּשָׁא נֶעְתַּר, וּכְדֵי לְהַפְטֵר מֵהַמְּעִיל מִהֵר הַגַּנָּב לוֹמַר: "רוֹאֶה אֲנִי כִּי יָדֶיךָ מַכְחִילוֹת מִקּוֹר. הִנֵּה, לְבַשׁ מְעִיל זֶה, תְּרִיס טוֹב הוּא מִפְּנֵי הַצִּנָּה". נָטַל ר' זוּשָׁא אֶת הַמְּעִיל, לָחַשׁ תּוֹדָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הִתְעַטֵּף בּוֹ וְהִמְשִׁיךְ לִנְסֹעַ.

לֹא עָבְרוּ דַּקּוֹת, וּמִשָּׁרְתֵי הַפָּרִיץ הִגִּיעוּ אֶל הָעֲגָלָה, וְהִנֵּה הַיְהוּדִי עָטוּף בַּמְּעִיל הַגָּנוּב! לֹא הוֹעִילוּ הֶסְבָּרָיו. הֵעָרֵל הַגַּנָּב הִתְחַמֵּק, וְרַבִּי זוּשָׁא הוּכָּה מַכּוֹת נֶחֱרָצוֹת וְהֻשְׁלַךְ לַצִּינוֹק. שָׁם יָשַׁב בָּתָא הַטָּחוּב וְשָׂפַךְ לִבּוֹ בִּתְפִלָּה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

בְּתוֹךְ כָּךְ נוֹדַע הַדָּבָר בָּעִיר. יְהוּדֵי בְּרֶסְלֶב נִזְעָקוּ לְשֵׁמַע הַבְּשׂוֹרָה - רַבִּי זוּשָׁא הַצַּדִּיק יוֹשֵׁב בְּמַאֲסָר עַל לֹא עָוֶל בְּכַפּוֹ! מִיָּד שָׁלַח הַקָּהָל בַּחוּרִים לְמַלֵּט נַפְשׁוֹ. זְכוּתוֹ שֶׁל רַבִּי זוּשָׁא עָמְדָה לוֹ, הֵם חִלְצוּהוּ בְּשָׁלוֹם, וּבְאוֹתוֹ לַיְלָה הֶעֱבִירוּ אוֹתוֹ וְאֶת מִשְׁפַּחְתּוֹ לְטֶשֶׁעהֶרִין וְכֵן נִצַּל מִידֵי הַפָּרִיץ.

כְּמַעֲשֶׂהוּ בִּבְרֶסְלֶב כָּךְ מַעֲשֶׂהוּ בְּטֶשֶׁעהֶרִין. אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם, שֶׁהָיוּ בְּעַצְמָם עוֹבְדֵי ה', נִדְהֲמוּ לְהַכִּיר אִישׁ פָּשׁוּט שֶׁכָּל שִׂיחוֹ כְּאַחַד הַצַּדִּיקִים, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מַמָּשׁ נוֹכֵחַ בְּחַיָּיו. גַּם שָׁם דָּבַק בּוֹ הַשֵּׁם הַיָּפֶה וְהַחִינָּנִי: "רַבִּי זוּשָׁא גָאט". דְּמוּיוֹת עִלְאִיּוֹת אֵלּוּ, שֶׁשֵּׁשׁ שָׁמַיִם לֹא זָז מִפִּיהֶם גַּם בְּעִתּוֹת מְצוּקָה וְדַחֲקוּת בֵּין הַגּוֹיִים הַמְצָרִים, הִשְׁפִּיעוּ לָנֶצַח עַל דּוֹרוֹת רַבִּים שֶׁל חֲסִידִים. הַשְׁמָחָה הַגְּדוֹלָה בָּאֶלְקִים חַיִּים לֹא פָּסְקָה מִפִּיהֶם לְעוֹלָם.

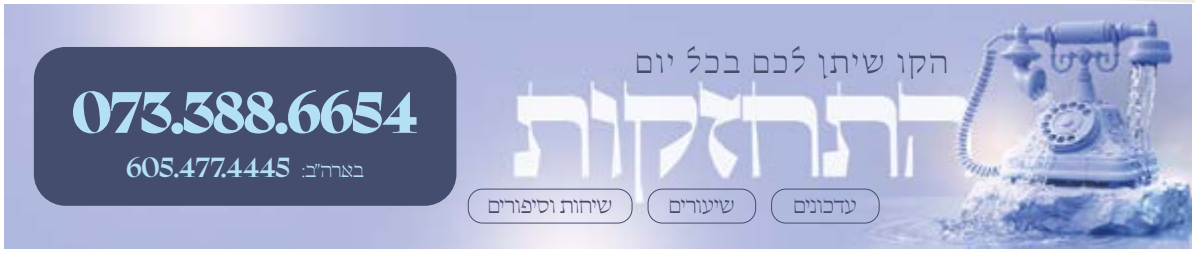
עֵצוֹת בְּנַפְשִׁי

? אֲנִי מִשְׁתּוֹקֵק כִּבְר הַרְבֵּה זְמַן לִנְסֹעַ לְאוּמָן לְצִיּוּן שֶׁל רַבֵּנוּ, אֲבָל בְּכָל פַּעַם מִתְחַדְּשִׁים צְצִים קְשָׁיִים חֲדָשִׁים שֶׁמּוֹנְעִים מִמֶּנִּי לִנְסֹעַ

אֵצֶל רַבֵּנוּ זַ"ל הָיָה הָעִנְיָן שֶׁל רְצוֹנוֹת וְכִסּוּפִים גָּדוֹל מְאֹד, וְכָל מַה שֶּׁהָאָדָם מִשְׁתּוֹקֵק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמוֹצִיא אֶת הַכִּסּוּפִים מִפִּיו, אָז יְזֻכֶּה לְהוֹצִיאָם מֵכֹחַ אֶל הַפֹּעַל. וְעַל־כֵּן תַּרְגִּיל אֶת עַצְמְךָ לְהוֹצִיא מִפִּיךָ אֶת הָרְצוֹנוֹת וְהַכִּסּוּפִים שֶׁיֵּשׁ לְךָ, וּבִפְרָט לִזְכוֹת לִנְסֹעַ אֶל הַצִּיּוּן שֶׁל רַבֵּנוּ זַ"ל. וְאִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְשָׁם, רַק עַל־יְדֵי כִּסּוּפִים עֲצוּמִים, שֶׁאָדָם כּוֹסֵף וּמִשְׁתּוֹקֵק לִנְסֹעַ הַרְבֵּה אֶל צִיּוּן רַבֵּנוּ זַ"ל, וְאָז יְזֻכֶּה לְהוֹצִיאָם מֵכֹחַ אֶל הַפֹּעַל.

? הַאִם יֵשׁ סְגֻלָּה חֲזָקָה וּבְדוּקָה כְּדֵי לִזְכּוֹת לַעֲשִׁירוּת וּלְפַרְנָסָה בְּשֶׁפַע?

בְּעִנְיַן סְגֻלָּה לָעֲשִׁירוּת: הַסְּגֻלָּה הֲכִי גְּדוֹל הוּא לִהְיוֹת שָׂשׂ וְשָׂמֵחַ תָּמִיד, כִּי סוֹפֵי תֵּבוֹת הַפָּסוּק "פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶיךָ" הוּא בְּדִיּוּק כְּמוֹ סוֹפֵי תֵּבוֹת הַפָּסוּק "וְהָיִיתָ אַךְ שָׂמֵחַ". וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אָבוֹת ד, א): "אֵיזֶהוּ עָשִׁיר? הַשָּׂמֵחַ בְּחֶלְקוֹ". נִמְצָא שֶׁשִּׂמְחָה הִיא הַמַּפְתֵּחַ שֶׁל עֲשִׁירוּת. יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁתִּזְכֶּה לִהְיוֹת שָׂשׂ וְשָׂמֵחַ תָּמִיד.

לקבלת הגליון באימייל מדי שבוע: breslev.shely@gmail.com

להשתתפות בזכות הגדולה בהדפסת והפצת הגיליון | בהעברה בנקאית: ע"ש "ידידי עיר ברסלב" | בנק מרכנתיל, סניף: 725 מספר חשבון: 26437 | בנדרים פלוס: קופת "ידידי עיר ברסלב" | לציין בהערה: עבור גיליון בהיכלו